

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

navrhovatelů: a) Ing. V. Š.
b) J. Š.
c) M. P.

zastoupeni JUDr. Ing. Kamilem Halatou, advokátem
sídlem Metylovice 429, 739 49 Metylovice

proti
odpůrci:

Město Frýdlant nad Ostravicí
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Frýdlantu nad Ostravicí

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se svým návrhem doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 8. 10. 2018 domáhali zrušení Územního plánu Frýdlantu nad Ostravicí, schváleného Zastupitelstvem města Frýdlantu nad Ostravicí dne 13. 12. 2017, a to v textové části následující věty:

„Územním plánem se koncepčně dle zákresu ve výkrese B2. Hlavní výkres vymezuje následující nová plocha krajiny, která je určena k rekreačnímu využívání.

<i>ID plochy</i>	<i>Index využití</i>	<i>Koncepce rozvoje rekreačního využívání krajiny</i>
<i>N10</i>	<i>RN</i>	<i>Plocha rekreace přírodního charakteru – kemp“</i>

A dále v textové části, ve způsob využití číslo 7 „*Plochy rekreace – přírodního charakteru (plocha RN)*“, se v části „*Přípustné využití*“ zrušit způsob využití „*veřejná tábořiště a kempy*“.

2. Navrhovatelé namítali, že v územním plánu je vymezena jen jedna plocha RN s přípustným využitím jako veřejné tábořiště a kemp, a to pozemek parc. č. X k. ú. Nová Ves, se kterým sousedí pozemky navrhovatelů; jedná se o pozemek u restaurace YDYKSEB v č.p. X na pozemku parc. č. st. X. Pozemky navrhovatelů se nacházejí v ploše se způsobem využití 13 – plochy smíšené obytné – venkovské (plocha SV), kde nepřípustným využitím je mimo jiné kemp. Navrhovatelé tvrdí, že pokud dojde ke zřízení kempu v bezprostřední blízkosti jejich pozemků, které užívají k bydlení, bude tento kemp zdrojem imisí hluku, kouře a pachu, povede ke ztrátě soukromí navrhovatelů a ke snížení ceny jejich nemovitosti.
3. Dále navrhovatelé namítli, že při přijímání územního plánu došlo k porušení ustanovení § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., neboť umístění kempu územní plán povoluje v bezprostřední blízkosti plochy, kde jsou kempy výslovně zakázány, přičemž umístěním kempu dojde ke zhoršení kvality prostředí a hodnoty území, neboť navrhovatelé nyní bydlí ve venkovské zástavbě rodinných domů, kde je dlouhodobě vysoká kvalita jednotlivých složek životního prostředí, mj. i nízká hladina hluku, což provozování kempu negativně ovlivní. Pro interpretaci pojmu „kvalita prostředí“ navrhovatelé poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 2 As 106/2017 - 55.
4. Navrhovatelé uvedli, že se v procesu přijímání územního plánu nebránili proti záměru zřídit plochu RN. Poukázali na to, že záměr zřídit tuto plochu se do návrhu územního plánu dostal někdy v polovině roku 2017, a to v souvislosti se změnou územního rozhodnutí a změnou stavby před jejím dokončením, ke které došlo na základě veřejnosprávní smlouvy č. MUFO_S 597/2017, podle které měl být objekt č. p.X stojící na pozemcích parc. č. st. X, tedy v sousedství pozemku parc. č. X, místo „prototypového centra“ přestaven na „stavbu ubytovacího zařízení pro účely agroturistiky“, která má být součástí připravovaného areálu s přechodným ubytováním v mobilních karavanech a

stanech. O záměru společnosti GLOBAL SPORT ČUPA s. r. o. zřídit na předmětném pozemku parc. č. X kemp, byli navrhovatelé seznámeni stavebním úřadem na jaře 2018, v návaznosti na změnu územního rozhodnutí a změnu stavby před jejím dokončením. Navrhovatelé poukázali na to, že nebyli vyzváni ke sdělení souhlasu podle § 118 odst. 4 stavebního zákona, ačkoliv byli účastníci stavebního řízení podle § 118 odst. 3 stavebního zákona. Podle navrhovatelů ohledně zřízení kempu město hájilo a hájí zcela soukromý zájem jedné fyzické osoby, navíc nikoliv občana města, proti zájmům svých občanů bydlících v blízkosti připravovaného kempu, kdy zřízení kempu na parc. č. X žádným způsobem k potřebám občanů a k rozvoji města nepřispěje.

5. Ze všech těchto důvodů navrhovatelé navrhli předmětnou část územního plánu zrušit.
6. Odpůrce s návrhem nesouhlasil. Plochy RN se v návrhu územního plánu nacházely od počátku procesu jeho přijímání, byť v jiných lokalitách, ze kterých byly na základě námitek při veřejném projednání v únoru 2016 vyřazeny. Územní plány se skládají z ploch s různým způsobem využití a je logické, že se tyto plochy stýkají, což se týká i plochy 13 a plochy RN; na tom, že na jedné ploše lze a na druhé ploše nelze zřizovat kempy, není nic nelogického. Plocha RN je chápána jako logický přechod mezi zastavěnými plochami smíšenými - venkovskými a plochami výrobními. Územní plán je koncepčním materiálem, nikoliv realizačním dokumentem. Námitky navrhovatelů je tedy nutno řešit nikoliv zrušením územního plánu, ale teprve až při realizaci konkrétní stavby. Navrhovatelé skutečně nepodali žádné námitky při opakovaném veřejném projednání územního plánu, ve kterém byla plocha RN navržena právě na pozemek p. č. X.
7. U nařízeného jednání všichni účastníci na svých stanoviscích setrvali.
8. Krajský soud v souladu s ustanovením § 101d zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy.
9. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že návrh zadání územního plánu Frýdlantu nad Ostravicí předložil pořizovatel Městský úřad Frýdlantu nad Ostravicí zastupitelstvu dne 20. 9. 2012, zastupitelstvo Frýdlantu nad Ostravicí jej schválilo. K zadání územního plánu byly podány žádosti o změnu a připomínky. Na základě schváleného zadání územního plánu byl vypracován návrh územního plánu. Návrh byl společně projednán dne 9. 10. 2014 a veřejně projednán dne 23. 2. 2016. V návrhu územního plánu byla vymezena plocha RN v blízkosti chaty Ondřejník. Po vyhodnocení vznesených námitek a připomínek byl opakovaně veřejně projednán dne 24. 7. 2017, kde byly opět vzneseny námitky a připomínky, následně vypořádané. Dne 13. 12. 2017 vydalo zastupitelstvo města Frýdlant nad Ostravicí usnesením č. 19/8.1 opatření obecné povahy, kterým se vydává územní plán Frýdlant nad Ostravicí, který nabyl účinnosti 30. 12. 2017. Navrhovatelé v průběhu procesu přijímání územního plánu nepodali námitky proti záměru zařadit předmětný pozemek parc. č. X do plochy RN s přípustným využitím jako kemp.
10. Podle judikatury správních soudů spočívá přezkum opatření obecné povahy na algoritmu o pěti krocích: 1) v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, 2) v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti, 3) v přezkumu otázky, zda

opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, 4) v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu obecné povahy nebo jeho části se zákonem, 5) v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005).

11. Navrhovatelé své námitky směřují do kroků 4) a 5), tedy namítají porušení zákonnosti a proporcionality.
12. Porušení zákonnosti přijatého územního plánu, resp. jeho napadené části, žalobci spatřují zejména v porušení ustanovení § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., podle kterého *v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území je obecným požadavkem také vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umísťování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území*. Citované ustanovení se nachází v části třetí této vyhlášky, „*Požadavky na vymezení pozemku a umísťování staveb na nich*“. Podle § 1 odst. 2 této vyhlášky, *ustanovení části druhé se použije při vymezení ploch v územních plánech. Ustanovení částí třetí a čtvrté této vyhlášky se použije při vymezení pozemku a umísťování staveb na nich; při rozhodování o nástavbách, stavebních úpravách, změně vlivu stavby na využití území, při vymezení pozemku veřejných prostranství a u zastavěných stavebních pozemků stavbami, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách, se podle vyhlášky postupuje, pokud to závazně územně-technické nebo stavebně-technické důvody nevylučují*.
13. Z uvedeného vyplývá, že námitky navrhovatelů, že předmětná část územního plánu byla přijata v rozporu s citovaným § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., je nedůvodná, neboť toto ustanovení se na vymezení ploch v územních plánech nepoužije. Pro vymezení ploch v územních plánech totiž platí ustanovení části druhé této vyhlášky „*Požadavky na vymezení ploch*“, ustanovení § 3-19, které – jak krajský soud pro úplnost dodává – požadavek kvality bydlení sice obsahují, ale ve vztahu k vymežované ploše, nikoliv ve vztahu k okolí umísťované stavby, jak činí § 20 této vyhlášky a čeho se dovolávají navrhovatelé. Konkrétně v § 5 odst. 1 vyhlášky „*plochy rekreace se obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro rekreaci v kvalitním prostředí*“, a podle odstavce druhého, „*plochy rekreace zahrnují zpravidla pozemky staveb pro rodinnou rekreaci, pozemky dalších staveb a zařízení, které souvisejí a jsou slučitelné s rekreací, například veřejných prostranství, občanského vybavení, veřejných tábořišť, přírodních koupališť, rekreačních luk a dalších pozemků související dopravní a technické infrastruktury, které nesnižují kvalitu prostředí ve vymezené ploše a jsou slučitelné s rekreačními aktivitami*.“ (podtrhl krajský soud). Námitka nezákonnosti územního plánu pro rozpor s § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., tak je nedůvodná.
14. Druhá vznesená námitka navrhovatelů směřuje do posledního kroku přezkumu, tedy nepřiměřenosti zvoleného řešení ve vztahu k vlastnickému právu navrhovatelů, kdy navrhovatelé tvrdí, že dojde k faktickému snížení komfortu užívání jejich rodinných domů s ohledem na sousedství možného kempu. Aby se krajský soud mohl zabývat tím, zda k omezení vlastnického práva navrhovatelů vůbec může dojít, a pokud, zda se tak stane proporcionálním způsobem, je nutno, aby navrhovatelé tyto námitky uplatnili v procesu přípravy a přijímání územního plánu a aby tak byla k dispozici úvaha správního orgánu

v tomto směru, kterou by soud mohl přezkoumat. Jak dovodil Nejvyšší správní soud, a jak vyplývá rovněž i ze samotného ústavního pořádku, právo vlastnit majetek není neomezené, nicméně k omezení vlastníka může dojít pouze za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu, nepřesáhne-li omezení spravedlivou míru (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21. 7. 2009), přičemž je na navrhovateli, aby v průběhu pořizování územního plánu vznesl námitky, v nichž by konkrétně uvedl, proč je zvolené řešení, resp. omezení jeho vlastnických práv nepřiměřené sledovanému cíli, a je tak porušena zásada proporcionality. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011 č. j. 6 Ao 5/2011-43 totiž *„není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samou správu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně-plánovací dokumentace a nyní tuto územně-plánovací dokumentaci respektují“*.

15. V posuzované věci navrhovatelé již v žalobě uvedli, že námitky v procesu přijímání územního plánu nevznesli; tato skutečnost není mezi účastníky sporná, neboť shodně se vyjádřil i odpůrce, a krajský soud si ve správním spise ověřil, že žádné námitky proti vymezení plochy RN a zařazení do ní předmětného pozemku ze strany navrhovatelů vzneseny nebyly.
16. Podmínka vznesení námítky nedostatku proporcionality přijatého řešení územním plánem v procesu jeho přijímání není absolutní. Takový požadavek nevyplývá ani z judikatury Nejvyššího správního soudu, když např. v rozsudku ze dne 23. 9. 2013 č. j. 8 Aos 2/2012-59 Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že navrhovatel se zbaví možnosti přezkoumání vypořádání jeho námitek soudem pouze za předpokladu, že své námitky neuplatní řádně bez objektivních důvodů. V posuzované věci navrhovatelé uvádějí, že námitky proti územnímu plánu v procesu jeho přijímání nevznesli s ohledem na - podle jejich názoru nestandardní - způsob zařazení předmětného pozemku do nově vymezené plochy RN; poukazovali zejména na podle jejich názoru chybný a nezákonný způsob přijímání územního rozhodnutí, které podle nich se zařazením předmětného pozemku do plochy RN bezprostředně souvisí. Tyto důvody však soud nepovažuje za objektivní a způsobilé omluvit pasivitu navrhovatelů v procesu přijímání územního plánu. Ačkoliv předmětný pozemek se jako plocha RN do návrhu dostal až v průběhu přijímání územního plánu, stalo se tak poté, co byly vzneseny připomínky k návrhu předchozímu a tento změněný návrh byl řádně projednán v dodatečném veřejném projednání. Navrhovatelům žádná objektivní okolnost nebránila, aby se dodatečného veřejného projednání zúčastnili a své námitky řádně uplatnili - připomínky a námitky proti změněnému návrhu byly vzneseny řadou subjektů a byly rovněž vypořádány. Takovou objektivní překážkou podat námitky zjevně nemůže být ani - byť i vadně - probíhající územní a stavební řízení o pozemku souvisejícímu s předmětným pozemkem.
17. Vzhledem k tomu, že navrhovatelé bez objektivních důvodů nevznesli své námitky na porušení proporcionality řešení přijatého napadeným územním plánem se zásahem do jejich vlastnického práva a omezení tohoto vlastnického práva již v procesu přijímání územního plánu, krajský soud se jejich námitkami nemohl zabývat v soudním řízení,

neboť zde není úvaha odpůrce, kterou by soud mohl přezkoumat. Ani žalobní námitka nedostatku proporcionality tak není důvodná.

18. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky nejsou důvodné, krajský soud návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
19. V řízení byl plně procesně úspěšný odpůrce, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným navrhovatelům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že se odpůrce vzdal práva na náhradu nákladů řízení, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 21. ledna 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu